

Sygn. akt IV CZ 104/08

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku G.N.

przy uczestnictwie [...]

o zniesienie współwłasności nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 stycznia 2009 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 22 października 2008 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 października 2008 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez wnioskodawczynię od postanowienia tego Sądu z dnia 28 maja 2008 r., wydanego w sprawie o zniesienie współwłasności, stwierdzając, że skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., nie zawiera bowiem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz jego uzasadnienia. Ze względu na nienaprawialny charakter braków w zakresie wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., wniesiona przez wnioskodawczynię skarga kasacyjna ulega, zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzuceniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawczyni podniosła, że – wbrew odmiennej ocenie Sądu Okręgowego – złożona przez nią skarga kasacyjna spełnia wszystkie wymagania przewidziane w art. 393 i 398 § k.p.c., gdyż zgodnie z poglądem wyrażonym w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2006 r., II PZ 68/05, błędnie nazwany element skargi kasacyjnej, w którym wskazuje się, że skarżącemu chodzi o rozpoznanie sprawy przez Sąd Najwyższy, powinien być uznany za wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania. W konkluzji załączona wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyrokiem z dnia 1 lipca 2008 r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie SK 40/07 orzekł, że art. 398⁶ § 2 i 3 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie – bez wezwania do usunięcia braków – skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji (Dz.U. Nr 120, poz. 779). Wyrok ten wszedł w życie z dniem 8 lipca 2008 r. i od tej chwili ma moc powszechnie obowiązującą (art. 190 Konstytucji). Sąd Okręgowy był zatem związany powołanym wyrokiem Trybunał Konstytucyjnego i, zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c., obowiązany był uwzględnić go przy wydaniu zaskarżonego postanowienia.

Wobec wyeliminowania z porządku prawnego niekonstytucyjnego przepisu, nakazującego zarówno sądowi drugiej instancji, jak i Sądowi Najwyższemu odrzucenie skargi kasacyjnej bez wezwania do usunięcia braku elementów skargi

wymienionych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.